

Danuta Wojciechowska

Paczków, pow. Oleśnica

Informator Archeologiczny : badania 7, 124-125

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OPALINO, pow. Wejherowo

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska PP PKZ
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska.
Finansowała Dyrekcja Elektrowni Wodnej Żar-
nowiec w budowie. Pierwszy sezon badań,
Osada kultury pomorskiej z okresu lateńskiego.

Osada położona jest na niewysokim wzniesieniu, na południowy zachód od wsi Opalino, po prawej stronie drogi do Rybna. Przebadano obszar o powierzchni 260 m².

Teren osady był wcześniej splantowany spychaczem i w związku z tym nie stwierdzono istnienia warstwy kulturowej. Ślady 11-tu palenisk były widoczne na powierzchni i wkopane w całość.

Na dwa częściowo zniszczone paleniska natrafiono w obrywie wykopu żwirowni. Większość palenisk nie posiadało materiału zabytkowego.

Chronologię stanowiska można ustalić na podstawie dość licznych fragmentów ceramiki znalezionych na powierzchni i datujących osadę na okres lateński.

Obserwacja terenu nasuwa przypuszczenie, że wschodnia część stanowiska nie została jeszcze zniwelowana.

Badania będą kontynuowane.

OSIEK-PRACZ, pow. Wyrzysk

patrz

okres halszacki

PACZKÓW, pow. Oleśnica

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu
Muzeum w Oleśnicy

Badania prowadziła mgr Danuta Wojciechowska.
Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu.
Dругi sezon badań. Osada wielokulturowa -
okres lateński, wpływów rzymskich i wczesnośred-
niowieczny.

Stanowisko położone jest na zboczu kulminacji nad rzeką Widawą w odległości około 300 m na północ od wsi Paczków, po prawej stronie polnej drogi z Paczkowa

do Kijowic, Założono wykop i sondaż o łącznej powierzchni około 100 m². Typowym dla tego stanowiska jest warstwa kulturowa o dużej miąższości przeciętnie ca 0,60 m występująca na głębokości 0,25 m ze stosunkowo bogatą zawartością kulturową w postaci dość licznych fragmentów ceramiki, polepy z dużą ilością żużla a bardzo małą ilością kości zwierzęcych. Warstwa kulturowa posiada dość jednolite bardzo ciemne zabarwienie, stąd uchwycenie w niej obiektów nieruchomych jest niezwykle trudne. Zlokalizowano kilka skupisk kamieni i żużla, wyeksplorowano cztery jamy o nieregularnych kształtach w przekroju nieckowate lub prostokątne z dużą ilością kamieni w górnej partii. Położenie stanowiska, zawartość warstwy kulturowej jak i charakter obiektów nieruchomych wskazują na produkcyjny charakter tej osady.

Badania będą kontynuowane.

PAWŁOWICE, pow. Namysłów

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak,
Finansował WKZ w Opolu, Czwarty sezon
badań, Cmentarzyko ciałopalne kultury
pomorskiej z okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na kulminacji wzgórza, około 400 m na południowy-zachód od wsi i około 250 m na wschód od starego cmentarza leżącego przy szosie Namysłów - Pawłowice. Wykop założono na osi polnej drogi prowadzącej wzdłuż cmentarza do płaskowini. Przeprobano obszar około 3 arów.

Wyeksplorowano 7 grobów, 4 popielnicowe i 2 bezpopielnicowe posiadały obstawy kamienne a 1 bezpopielnicowy był jej pozbawiony. W grobie nr 8 układ kości w obrębie obstawy kamiennej potwierdził wysuwane przypuszczenie, że szczątki ludzkie składane były niekiedy do grobu w pojemnikach wykonanych z materii organicznej. Brak przepalonych kości w grobie nr 9 pozwolił zaliczyć go do grobów symbolicznych. W grobie nr 10 odkryto popielnicę w typie urn twarzowych, pozbawioną jednak takich cech charakterystycznych jak plastyczne lub linearne wyobrażenia oczu, uszu, noza itp. Na uwagę zasługuje także grób nr 12, stanowiła go jama wyłożona kamieniami, która zawierała obok małej ilości przepalonych kości także fragmenty naczyń, polepę i węgiel drzewny, jamę przykrywał duży płaski kamień, na którym znajdowały się pozostałości niezidentyfikowanej bliżej konstrukcji kamiennej zniszczonej współczesnym wkopem.

Na wyposażenie grobów złożyła się przede wszystkim ceramika. Jedyny przedmiot żelazny - bransoleta ze ścięśninymi końcami - stanowiła luźne znalezisko.